

KIRJOITTAJAN SAATESANAT

HANEEN SHAFEEQ AL-GHABRA

Tämä artikkeli oli tapa yhdistää performatiivinen kirjoittaminen viestintätieteisiin. Tämä on tärkeää, koska viestintätutkimuksen sisällä on nähtävissä siirtyminen kirjoittamiseen performatiivisella äänellä. Performatiivisuus voi siis esiintyä monessa muodossa. Se voi olla autoetnografia kerronnallisen tai runomuotoisen tutkimuksen muodossa tai runollinen ja kerronnallinen performanssi reaktiona muiden performanssien katsomiseen, kuten tässä artikkelissa. Tämä on olennainen osa viestintä- ja kulttuurintutkimusta ja erityisesti retoriikkaa, joka perinteisesti on toiminut hyvin jäykillä metodologioilla, kuten tekstin hajotamisella ilman riittävää kriittisyyttä tai luokan, rodun ja sukupuolen leikkauspisteiden huomioon ottamista.

Kriittisinä retoriikan tutkijoina, jotka käyttävät kriittisiä metodologioita hegemonian ja sorron analysoimiseen, olisi lyhytnäköistä olla tuomatta mukaan performatiivisuutta. Performatiivisuus on keino paljastaa marginalisoitujen identiteettien tunteet ja kipu. Tästä syystä retoriikassa on hetkiä, jolloin performatiivisuuden sisällyttämisestä tulee välttämätöntä, sillä se on usein ainoa tapa välittää tarkasti järjestelmällistä sortoa kärsivien ihmisten tuska. On myös tärkeää olla tietoinen historiallisista tapahtumista, jotka tapahtuvat tutkijoiden tuottaessa tutkimustaan. Kirjoitan tätä johdantoa keskellä meneillään olevaa kansanmurhaa Gazassa vuosina 2023/2024. Jos olisin kirjoittanut itse artikkelitekstin tämän kansanmurhan aikana, siitä olisi tullut erilainen.

Kirjoitan artikkelissa ”maanpakolaisuuden haavoista”. Uskon, että olemme nyt ylittäneet laajalti maanpakolaisuuden haavat ja olemme keskellä ilmiselvää kansanmurhaa. Kirjoitin myös, että enää ei ole kyse vain *kuulumisesta* vaan *hengissä selviytymisestä*. Kun dokumentoin teoksessa isoisoisäni tarinoita Nakbasta, tapahtumat tuntuvat silti liiankin tutuilta sen suhteen, mitä nyt tapahtuu. Vaikka viestinnän ja tiedotusvälineiden kehittyminen sallii maailman todistaa tätä, itse kansanmurha on jatkunut vuosisatoja. Kirjoitan artikkelissa myös kaffiyehista ja sanon: ”He voivat edelleen syrjäyttää meidät, mutta meillä on aina kaffiyehimme.” Kaffiyehin symbolista on tullut yhä yleisempi ja suosituimpi, mutta diasporan tuottamat vauriot kasvavat edelleen, kun todistamme palestiinalaisten hävittämistä.

SAATESANAT
PERFORMATIIVISTA VIESTINTÄÄ: PALESTIINALAISTEN VASTARINTA,
HIPHOP-MUSIIKKI JA KYBERAVARUUDEN PERFORMANSSIT

Kirjoitan tämän johdannon siinä toivossa, että tutkijat pitävät kiinni aktivismitutkimuksen tärkeydestä ja arvosta monin tavoin: toimimalla muiden lehtien arvioijina ja varmistamalla marginalisoituja identiteettejä edustavien tutkijoiden siteeraamisen. Integroimalla tutkimukseen intersektionaalisia, kriittisiä ja performatiivisia metodologioita ja varmistamalla, että lähdeviitteet eivät rajoitu valkoisuuteen keskittyviin tai kolonisoituihin.

Toivon että tutkijoina liitytte meihin matkallanne.